

Arrest

nr. 264 197 van 24 november 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: 1. X
 2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. MASSIN
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Eritrese nationaliteit te zijn, op 7 september 2021 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 augustus 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 oktober 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 november 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat N. BOHLALA *loco* advocaat E. MASSIN, en van attaché E. GUSSE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissingen

1.1. De bestreden beslissing inzake verzoeker N.J.A. luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde een Eritrees staatsburger van Tigrinya-origine te zijn, geboren in 1975 in de Eritrese stad Adi Quala (zoba Debub). Op 30 mei 2012 huwde u op religieuze wijze met E.A.N. (O.V. X), met wie u intussen 3 minderjarige kinderen heeft.

In het kader van uw militaire dienstplicht was u sedert 2009 toegewezen als chauffeur aan de detentieplaats Kasheli. Uw taak bestond erin gevangenen van Kasheli over te brengen naar de gevangenis van Adi Abeyto. Nadat er in september 2017 gevangenen uit uw transport waren ontsnapt, werd u door de commandant ten onrechte ervan beschuldigd deze ontsnapping moedwillig te hebben gefaciliteerd door uw voertuig te vertragen in het verkeer. U werd daarop opgesloten, eerst een nacht in Kasheli, daarna in de gevangenis van Adi Abeyto en dit gedurende meer dan vijf maanden. Uiteindelijk slaagde u erin te ontsnappen uit deze gevangenis. U pikte uw echtgenote en uw dochter op in uw woning en verborg zich gedurende twee weken in de woning van uw vader. Uw vader regelde intussen uw vlucht uit Eritrea.

Uiteindelijk verliet u Eritrea met uw gezin in februari 2018. Per auto reisden jullie door tot in Khartoem, Soedan. Van daaruit reisden jullie met valse documenten per vliegtuig naar Istanbul, Turkije. Jullie staken de zee over naar het eiland Chios en vroegen in april 2018 asiel bij de bevoegde Griekse instanties. In februari 2019 werd aan uw gezin en u internationale bescherming verleend door de bevoegde Griekse instanties. In oktober 2019 ontvingen jullie vluchtelingenpaspoorten van de Griekse overheid. U verliet Griekenland op 17 oktober 2019 samen met uw vrouw en kinderen omdat jullie er geen toekomst zagen voor jullie zelf en jullie kinderen. Jullie hadden er geen verblijfplaats, kenden de taal niet, konden er niet naar school gaan en de medische verzorging was er ontoereikend. Jullie bereikten België op 17 oktober 2019.

Uw echtgenote en u dienden vervolgens op 23 oktober 2019 een verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische autoriteiten. Op 22 januari 2020 verklaarde het CGVS jullie asielerzoek niet-ontvankelijk omdat jullie reeds internationale bescherming genieten in Griekenland.

In beroep werd deze beslissing op 17 juli 2020 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen vernietigd.

Ter staving van uw verzoek legde u volgende documenten neer: foto's van uw Eritrese identiteitskaart, uw huwelijksakte, 2 medische attesten uit Griekenland, Belgische medische attesten.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Vooreerst, is het allerm minst aannemelijk dat u Eritrea illegaal zou hebben verlaten. Uw verklaringen omtrent uw vlucht uit Eritrea zijn zeer weinig waarschijnlijk, zeer vaag en missen coherentie.

Allereerst wordt geen geloof gehecht aan uw relaas van uw vlucht van Godaif, Asmara tot in Khartoem, Soedan. U verklaarde ter zake dat uw vader een regeringsvoertuig had geregeld, in concreto een landcruiser bestuurd door overheidspersoneel. U voegde toe dat omdat het om een regeringsvoertuig ging, deze nergens onderweg werd tegengehouden voor een controle. U benadrukte dat gewone voertuigen onmogelijk zonder checkpointcontrole de grens zouden overgeraken. Het voertuig waarin u met uw gezin reisde, reed daarom ongehinderd over de Eritrese grens tot in Kesela (Soedan), en van daaruit verder tot in de hoofdstad van Soedan, Khartoem (CGVS IV, p. 12-14). Welnu, het is allereerst onwaarschijnlijk dat een gezochte, ontsnapte gevangene aan boord van een regeringsvoertuig met overheidspersoneel als chauffeur en begeleider, en met een speciaal kentekenbewijs dat hoort bij een Eritrees regeringsvoertuig, zou worden vervoerd tot buiten de landsgrenzen, zonder enige identiteitscontrole, en met hetzelfde regeringsvoertuig zou worden overgebracht naar de hoofdstad van buurland Soedan, Khartoem. Weliswaar verklaarde u dat uw vader connecties heeft en dat er 50000 nakfa was betaald voor dit speciale transport.

Niettemin kan bezwaarlijk worden aangenomen dat, zelfs met connecties en steekpenningen, het mogelijk zou zijn dat een regeringsvoertuig met personeel wordt opgevorderd om gezochte personen zonder enige controle over de landsgrenzen te krijgen. Een andere vaststelling van ongeloofwaardigheid is dat noch uw echtgenote noch u zelf enige beschrijving kunnen geven van het landschap in het grensgebied Eritrea-Soedan. Weliswaar verklaarden zowel u zelf als uw echtgenote dat de zijruiten van het voertuig aan de buitenkant spiegelend waren en aan de binnenkant bedekt waren met zwarte tape en/of plastic om jullie te verhinderen naar buiten te kijken. Een uitleg waarom het nodig zou zijn om jullie te beletten naar buiten te kijken, hadden jullie alvast niet. Maar zelfs dan nog blijkt uit jullie beschrijving (CGVS IV, p. 16-17; CGVS IV vrouw, p. 9) duidelijk dat jullie minstens door de voorruit van het voertuig naar buiten konden kijken. Dat jullie in de gegeven omstandigheden niettemin niet meer zouden hebben gezien dan dat er sprake was van soms verharde wegen en soms zandwegen, en voorts dat er schapen en geiten waren, is niet geloofwaardig. Uw echtgenote beweerde zelfs dat ze helemaal niets heeft kunnen zien onderweg (CGVS IV, p. 16-17; CGVS IV vrouw, p. 9). Deze vaststelling leidt dan ook tot de slotsom dat jullie niet kunnen aannemelijk maken daadwerkelijk door deze grensstreek te zijn gereisd.

Daarbij stelt zich verder ook de vraag hoe een Eritrees regeringsvoertuig zomaar op Soedanees grondgebied zou mogen doorrijden tot in de hoofdstad Khartoem zonder dat er onderweg door de Soedanese overheid vragen worden gesteld. Zelf legde u ter verklaring uit dat u in Kesela, net over de grens in Soedan had gezien dat de speciale kentekenbewijzen van het voertuig – die het voertuig konden identificeren als regeringsvoertuig – met modder waren bedekt (CGVS IV, p. 9). Uiteraard stelt zich daarop dan de vraag hoe u kon zien dat dit voertuig speciale kentekenbewijzen had als ze met modder waren bedekt.

U werd geconfronteerd met het gebrek aan geloofwaardigheid van diverse aspecten van uw relaas van uw illegale uitreis uit Eritrea (CGVS IV, p. 21-22). U slaagde er echter niet in een aannemelijke verklaring te bieden voor de vastgestelde onregelmatigheden. In antwoord op de vaststelling dat u nauwelijks kon beschrijven hoe het grenslandschap eruit zag onderweg naar Kesela, herhaalde u slechts dat u niets heeft kunnen zien. In antwoord op de vaststelling dat u wel erg omslachtig en opzichtig heeft gereisd, repliceerde u dat uw smokkelaars nu éénmaal zo gewerkt hebben, en wijst u erop dat wie geld heeft met de auto de grens kan oversteken, anderen moeten dat te voet doen. In antwoord op de stelling dat het onwaarschijnlijk is dat een Eritrees regeringsvoertuig ongecontroleerd tot in de Soedanese hoofdstad zou kunnen rijden, meent u van andere ontsnapt te hebben gehoord dat dit wel degelijk kan, wat uiteraard een blote bewering is. Dat dit een opzichtige manier is om zich als illegale migrant te verplaatsen door Soedan, beantwoordt u ontwijkend met de repliek dat jullie je reisbegeleiders hadden betaald. Wat hier ook van zij, geen van bovenstaande pogingen tot verklaring is van aard om de in uw hoofde vastgestelde blijken van ongeloofwaardigheid met betrekking tot uw beweerde illegale uitreis uit Eritrea, te weerleggen.

Ook voor het vervolg van uw reis – de vliegtuigreis met valse paspoorten, van Khartoem naar Istanbul – missen jullie beider verklaringen geloofwaardigheid. Concreet verklaarden jullie beiden dat jullie gedurende twee maanden in Khartoem verbleven in afwachting van een geschikt paspoort: het zou gaan om paspoorten waarvan de foto's gelijken op uw gezinsgenoten en u. Uiteindelijk vertrokken jullie per vliegtuig met drie paspoorten, voor elk gezinslid een. Jullie werden begeleid door een smokkelaar tot voorbij de identiteitscontrole op de luchthaven van Istanbul. Echter blijkt dat u over deze paspoorten en over dit vliegtuigtraject vrijwel niets weet. Zo weet u niet met welke luchtvaartmaatschappij jullie zijn gevlogen. U vermoedt dat de luchtvaartmaatschappij Sudanese Airways zou kunnen hebben geheten, en dit louter omdat er veel Soedanezen aan boord waren (CGVS IV, p. 14-15, 20). U weet niet van welk land de aangeleverde paspoorten waren. U weet niet op welke naam uw paspoort stond. U heeft geen informatie over visa in uw paspoort (CGVS IV, p. 14-15). Ook uw echtgenote heeft geen idee van welk land haar paspoort was, onder welke naam ze reisde, of welke kleur de cover van haar paspoort had (CGVS IV vrouw, p. 6). U had ook geen afspraak gemaakt met de smokkelaar wat u diende te zeggen of doen, of laten, indien er vragen zouden worden gesteld door een grensbeambte. Ook over deze smokkelaar zelf weet u erg weinig: ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken meende u nog te zijn begeleid door een Eritreeër genaamd Osman. In uw laatste persoonlijk onderhoud met het CGVS verklaarde u dan weer veel Eritreeërs en Soedanezen te kennen met gelijkende namen waardoor u enkel meent te kunnen vermoeden dat uw begeleider Abu Osman zou hebben geheten (DVZ, rubriek 24, 30; CGVS IV, p. 14-15). Uw echtgenote weet enkel dat de man een Eritreeër was, gezien zijn huidtint en het feit dat hij Tigrinya sprak (CGVS IV vrouw, p. 6-7). Dat u dermate weinig weet over de gebruikte reistitels, het gebruikte transportmiddel, of over de smokkelaar, kan alvast niet geloofwaardig worden genoemd.

Daarbij komt dat uw verklaringen onderling tegenstrijdig zijn voor wat betreft uw kennis van het door u gebruikte paspoort. Anders dan uw verklaring op het CGVS dat u niet wist van welk land uw paspoort was, verklaarde u ten overstaan van de DVZ nog dat u gereisd heeft met een vals Soedanees paspoort met daarin een visum voor Turkije (DVZ, rubriek 24). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid (CGVS IV, p. 21) noemde u het ineens evident dat vrijwel iedereen die vanuit Soedan reist, een Soedanees paspoort heeft en dat elkeen die naar Turkije reist hiertoe een visum nodig heeft. Een verklaring waarom u dan eerder tot twee maal toe had aangegeven dat u niet wist van welk land het door u gebruikte paspoort had, had u niet. Deze uitleg heft uiteraard de tegenstrijdigheid niet op.

In het algemeen zij gewezen op het volgende: uit uw verklaringen blijkt duidelijk dat jullie een identiteitscontrole zijn moeten passeren op de luchthaven van Istanbul. Welnu, gezien de aanwezigheid van identiteitscontroles, waarbij de mogelijkheid bestaat om grondig te worden ondervraagd over identiteit, reisdocumenten en reisbedoelingen, is het ongeloofwaardig dat u geen informatie kan geven over uw reisdocumenten. Bovendien, gezien het risico op sancties voor de mensensmokkelaar/passeur bij het ontdekken van clandestiene passagiers, is het onwaarschijnlijk dat hij zijn klant absoluut niet op de hoogte heeft gebracht van het soort document dat werd gebruikt om te tonen in geval van controle. Bijgevolg is uw verklaring volgens dewelke u met een paspoort reisde waarover u helemaal niets wist, niet geloofwaardig. Eens te meer bestaat het aanwijsbaar vermoeden dat u niet gereisd heeft op de wijze die u beschreven heeft en dat u niet gereisd heeft met het door u beschreven soort reistitels. Hieruit volgt dat moet worden aangenomen dat u een ander internationaal reisdocument bewust achterhoudt voor de Belgische asielinstanties om het bestaan zelf van dit document maar evengoed de hierin vervatte informatie zoals het moment en de wijze waarop u in werkelijkheid uw land heeft verlaten, verborgen te houden.

Gegeven het geheel van bovenstaande vaststellingen, heeft u niet aannemelijk weten te maken Eritrea op een illegale manier te hebben verlaten. Uw verklaringen omtrent de manier waarop u reisde, en de reisdocumenten die u hierbij zou hebben gebruikt, zijn danig weinig overtuigend en doen enkel afbreuk aan de door u beweerde illegale vlucht.

Het dient benadrukt, dat het feit dat uw Eritrese nationaliteit niet betwist wordt, los staat van de vraag of u uw land van herkomst, namelijk Eritrea, al dan niet illegaal heeft verlaten. Uit het geheel aan bovenstaande vaststellingen, komt naar voren dat uw verklaringen betreffende uw beweerd illegaal vertrek uit Eritrea, niet geloofwaardig bevonden worden. Dit gegeven zijnde, kan enkel besloten worden dat u het land op een legale wijze verlaten heeft. Logischerwijze impliceert dit dat u Eritrea verlaten hebt met de toestemming van de Eritrese autoriteiten, en dat u bijgevolg niet aannemelijk hebt weten te maken dat u vervolging dient te vrezen wegens het door u voorgehouden illegaal vertrek uit het land. Gezien het vrijgesteld zijn van de nationale dienstplicht in het algemeen een voorwaarde is ter verkrijgen van een toestemming om het land op legale wijze te verlaten, kan evenmin aangenomen worden dat u enige vrees dient te koesteren in deze context. Uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie blijkt voorts dat bij terugkeer, na een legaal vertrek uit Eritrea, geen risico bestaat op bestraffing. De termijn waarbinnen iemand naar het buitenland moet reizen wordt vastgelegd, maar men kan op elk willekeurig moment terugkeren.

Verdere bevestiging dat u wellicht Eritrea verlaten heeft met toestemming van de autoriteiten wordt gevonden in de vaststelling dat de door u verklaarde directe vluchtaanleiding, uw beweerde opsluiting en uw ontsnapping uit een gevangenis, geloofwaardigheid mist. U verklaarde ter zake dat u wederrechtelijk was opgesloten nadat een militaire commandant u er ten onrechte van had beschuldigd de ontsnapping van een aantal door u vervoerde gevangenen te hebben gefaciliteerd. U zou gedurende 5 maanden en 17 dagen zijn opgesloten in de gevangenis van Adi Abeyto in slechte omstandigheden. Op een dag werden de gevangenen van uw afdeling – die anders dan de andere afdelingen normaal niet naar buiten mochten – naar buiten gelaten om de gevangenis op te kuisen voor het nakende bezoek van buitenlandse journalisten. Toen jullie op jullie werkplek aankwamen, kregen jullie gelegenheid om jullie gevoeg te gaan doen in struikgewas wat verderop. Van die gelegenheid hebben vele gevangenen gebruik gemaakt om het op een lopen te zetten, zo ook u zelf (CGVS IV, p. 10). Het is allereerst onwaarschijnlijk dat gevangenen die doorgaans in een strenger gevangenisregime zaten dan andere afdelingen, waar u zichzelf dus toe rekent (CGVS IV, p. 10), zomaar toelating kregen om buiten de gevangenis ook nog eens verderop in struikgewas hun gevoeg te gaan doen. Het gebrek aan geloofwaardigheid van deze door u verklaarde ontsnapping wordt trouwens bevestigd door de vaststelling dat uw echtgenote geen idee heeft van hoe u uit de gevangenis bent ontsnapt na bijna een half jaar opsluiting (CGVS IV vrouw, p. 8-9).

Geconfronteerd met deze onwetendheid repliceerde uw echtgenote dat zij op het moment dat u thuis aankwam na uw ontsnapping, dusdanig geschokt was door uw aanblik dat ze geen gelegenheid had u te vragen hoe u was ontsnapt (CGVS IV vrouw, p. 8) Zij hield het er voorts op dat u haar niet verteld had hoe u was ontsnapt en dat zij zelf het u ook nooit had gevraagd. Uiteraard voldoet deze verklaring niet. Uw echtgenote en u hebben na verloop van het aantal jaren sedert deze ontsnapping tot op heden, gelegenheid genoeg gehad om het relaas te doen van uw ontsnapping. Redelijkerwijs mag ook verwacht worden dat een echtgenoot die bijna een half jaar was opgesloten in een gevangenis – nota bene de directe aanleiding om Eritrea te ontvluchten – de gelegenheid neemt of krijgt om het relaas te doen aan zijn levenspartner over hoe hij zich heeft weten te onttrekken aan deze vrijheidsberoving. De algehele onwetendheid van uw echtgenote op dit punt ondergraaft dan ook de geloofwaardigheid van deze ontsnapping verregaand.

U bood ook geen aannemelijke uitleg in antwoord op de vraag waarom uw vader er niet in kon slagen u uit hechtenis vrij te krijgen. In deze zij in herinnering gebracht dat uw vader luidens uw verklaringen over dusdanige connecties beschikte dat hij er op een moment dat 'iedereen' (uw eigen bewoordingen) in Eritrea naar het leger werd gestuurd om reden van de grensoorlog met buurland Ethiopië (CGVS IV, p. 7), hij voor u zelf een vergunning voor een civiele broodwinning, meer bepaald de uitbating van een transportlijn tussen Godeif en Himberti, wist te regelen. U verklaarde ter zake nog dat uw vader hierin geslaagd was omdat hij een bekende persoon was in het centrum van Asmara (CGVS IV, p. 7). Verder zij in herinnering gebracht dat uw vader er op een moment dat u voortvluchtig was als ontsnapte gevangene, evengoed in geslaagd was voor u een regeringsvoertuig met overheidspersoneel als chauffeur en begeleider te regelen om u illegaal het land te helpen verlaten. Gegeven deze blijken van de invloed van uw vader mag het verbazen dat hij er niet in geslaagd was u vrij te krijgen uit de gevangenis. U werd met deze onaannemelijkheid geconfronteerd maar bood geen geloofwaardige uitleg (CGVS IV, p. 16). Enerzijds trachtte u de connecties van uw vader met betrekking tot de vergunning voor de uitbating van een transportlijn te minimaliseren. Anderzijds meende u ook dat uw vader/familie u niet kon helpen omdat zij nooit hebben geweten waar u precies was opgesloten. Deze uitleg weegt nog steeds niet op tegen de hierboven geschetste voorbeelden van de invloed die uw vader kon doen gelden bij de overheid in Asmara en Eritrea, zij het om te vernemen waar u was opgesloten, zij het om uw vrijlating te bepleiten. Bovendien spreekt uw echtgenote u op dit punt tegen. Zij verklaarde namelijk dat toen u niet naar huis was gekomen van het gevangenentransport waarvoor u was opgeroepen – het transport waarbij uiteindelijk gevangenen waren ontsnapt, met uw opsluiting als gevolg – zij contact heeft gezocht met uw vader. Uw vader zou de volgende dag reeds zijn contacten hebben aangesproken en op die manier vernomen hebben dat u was opgesloten in de gevangenis van Adi Abeyto (CGVS IV vrouw, p. 3).

Evenmin is geloofwaardig dat u na uw ontsnapping nog twee weken bent gaan verblijven in de woning van uw vader. Meer bepaald was u onmiddellijk na uw ontsnapping naar uw eigen woning gegaan om er uw echtgenote en uw dochter op te pikken, u wist namelijk dat de autoriteiten bij een ontsnapping de gewoonte hadden gezinsleden van de ontsnapte op te pakken om de ontsnapte zo te dwingen zich aan te gaan geven (CGVS IV, p. 11). Welnu, dat u zich desalniettemin voldoende veilig achtte in de woning van uw vader kan bezwaarlijk aannemelijk worden genoemd. Ook uw uitleg voor deze demarche voldoet niet: u hield het erop dat uw collega's op uw werkplek – de detentieplaats Kasheli – wel uw eigen adres in Gheza Banda kenden, maar niet het adres van uw vader (CGVS IV, p. 11-12). Deze poging tot verklaring laat zich niet rijmen met uw eerdere verklaring dat uw vader een bekende figuur was in het centrum van Asmara (CGVS IV, p. 7). U maakt bijgevolg niet aannemelijk dat de overheid het adres van uw vader niet zou kennen of niet gemakkelijk zou kunnen achterhalen indien men dit zou willen.

Gegeven bovenstaande vaststellingen kan dan ook geen geloof worden gehecht aan de door u verklaarde opsluiting en ontsnapping kort voor uw effectieve vlucht uit Eritrea. Afsluitend zij er op gewezen dat u enerzijds gewag maakt van substantiële invloed van uw vader bij de overheid, cfr supra, maar anderzijds onaannemelijk vaag blijft wanneer u bevraagd wordt over de broodwinning van uw schoonbroers, in concreto de echtgenoten van uw beide zussen Jemila en Keriya. U gaf aan dat beide mannen werken voor de regering ('government') maar beweerde niet precies te weten wat zij dan wel doen voor de regering. Wanneer u hierover nadrukkelijker wordt bevraagd antwoordt u niettemin vaag en weinig coherent: de ene, Abdu, zou voor de gemeentedienst van zoba Maekel (de provincie waartoe de hoofdstad Asmara behoort) werken, al wist u niet wat hij daar deed en al kon u enkel vermoeden dat hij daar geen leidinggevende functie zou hebben. Van de andere schoonbroer, Abdelkadr, verklaarde u eerst dat die in hetzelfde bureau werkte als Abdu. Hierop verder bevraagd, stelde u dat beide voor de gemeente Asmara werkten zij het in verschillende bureau's. Uiteindelijk gaf u toe dat u van Abdu niet wist in welk bureau hij werkte (CGVS IV, p. 15-16).

Geconfronteerd met uw onwetendheid op dit punt verklaarde u dat u nooit close was met uw schoonbroers en eigenlijk niet geïnteresseerd was in hun jobs (CGVS IV, p. 16). Het kan alleszins niet aannemelijk worden genoemd dat u niet zou weten welke de broodwinning is van dergelijke nabije verwanten als de echtgenoten van uw eigen zussen. Zeker in een land als Eritrea waar het hebben van connecties bij de overheid extra opportuniteiten kan inhouden voor een burger, dient het niet aannemelijk te worden genoemd dat u weliswaar zou weten dat uw beide schoonbroers voor de Eritrese overheid/regering werken maar dat u hierover geen duidelijkere informatie zou hebben.

Deze en voorgaande vaststellingen leiden minstens tot de conclusie dat uw verklaringen over uw opsluiting en uw ontsnapping geloofwaardigheid missen maar bevestigen evenzeer de aanneme dat het gebrek aan geloofwaardigheid van de door u beweerde illegale vlucht uit Eritrea erop wijst dat u met instemming van de Eritrese overheid het land heeft verlaten en dat u bijgevolg geen gegronde vrees voor vervolging jegens Eritrea aannemelijk maakt.

De door u neergelegde bewijsstukken zijn niet van aard om bovenstaande vaststellingen te weerleggen of te beïnvloeden. De kopieën van jullie identiteitskaarten en jullie huwelijksakte geven er blijk van dat jullie Eritrese staatsburgers zijn, feit dat in bovenstaande beslissing niet in twijfel wordt getrokken. Het Griekse geboortebewijs voor uw zoon Nesib bevat louter de informatie dat uw zoon geboren is in Griekenland. Dit stuk bevat echter geen informatie aangaande de mogelijkheid van een vervolgingsvrees jegens uw land van herkomst, Eritrea. De Griekse medische stukken hebben betrekking op een daad van agressie die u geleden heeft in uw verblijfsperiode in Griekenland maar heeft verder geen verband met bovenstaande vaststellingen over het gebrek aan geloofwaardigheid van uw beweerde illegale uitreis uit uw land van herkomst. De Belgische medische stukken (attest van een gynaecologe dd. 10.01.2021, afspraaknota voor een operatie voor uw baby, attest dd.26.02.2021 aangaande een hernia van uw baby) hebben betrekking op de medische opvolging van uw echtgenotes laatste zwangerschap in België, en een operatie voor uw baby in België. Deze stukken houden evenmin verband met uw herkomst uit Eritrea, of het gebrek aan geloofwaardigheid van de door u verklaarde illegale uitreis uit uw land van herkomst.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

1.2. De bestreden beslissing inzake verzoekster E.A.N. luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde een Eritrees staatsburger van Tigrinya origine te zijn, geboren in 1990 in de Eritrese hoofdstad Asmara. Op 30 mei 2012 huwde u op religieuze wijze met N.J.A. (O.V. 8.935.050), met wie u intussen 3 minderjarige kinderen heeft.

Uit uw verklaringen blijkt duidelijk dat u uw asielerzoek baseert op dezelfde feiten als door uw echtgenoot werden aangehaald. De door uw echtgenoot verklaarde asielfeiten luiden als volgt:

[...]

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt duidelijk dat u zich beroept op dezelfde asielmotieven als door uw echtgenoot N.J.A. (O.V. 8.935.050) werden verklaard.

In hoofde van uw echtgenoot werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen bij gebrek aan geloofwaardigheid van uw beider verklaringen over jullie clandestiene uitreis uit Eritrea en de verklaarde vervolgingsproblemen in Eritrea. Bijgevolg dient ook in uw hoofde een gelijksoortige beslissing te worden genomen en wordt vastgesteld dat ook u niet in aanmerking komt voor het vluchtelingenstatuut of de subsidiaire beschermingsstatus. Voor een uitgebreide weergave van de motieven waarop de beslissing van uw man steunt, verwijs ik graag naar zijn beslissing, die als volgt luidt:

[...]

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. Verzoekers voeren in het verzoekschrift de volgende middelen aan:

"Manifeste appreciatiefout en schending van artikel 1 van het Verdrag van Geneve van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953, en van artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikelen 17 en 27 van Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, het zorgvuldigheidsbeginsel."

Zij ontwikkelen dit middel als volgt:

"A. Wat betreft zijn vlucht van Eritrea

In het eerste deel van de beslissing verwijt de verwerende partij aan verzoekers dat zij niet Eritrea verlieten om een illegale manier omdat hun relaas over hun vlucht ongeloofwaardigheid en onwaarschijnlijk.

De heer N.J.A. legde tijdens zijn persoonlijk onderhoud uit dat zijn lek met zijn familie door zijn vader georganiseerd werd en voortaan volgde hij de orden en de regels van de driver. Deze driver, volgens de heer N.J.A., was iemand die vroeger met dit soort illegaal trip. Het was de vader van de heer N.J.A. die deze driver gevonden heeft. Dus heeft de heer J. adem geen vragen gesteld aan deze driver omdat hij zijn vader vertrouwde en hij met zijn gezin volgden de driver zonder aarzeling want hij werd door zijn vader aanbevolen.

Bovendien, hebben verzoekers legden de redenen uit waarom zij in de onmogelijkheid zijn om de landschap en details over hun vluchtroute te geven. Wij stuurden Uw Raad terug naar de verklaringen van verzoekers betreffende dit deel van hun relaas.

B. Wat betreft hun reis van Soedan naar Turkije

Verzoeker bevestigt de verklaringen afgelegd gedurende zijn onderhoud bij het CGVS, betreffende hun reis van Soedan naar Turkije.

Zij leggen uit dat zij de instructies van de smokkelaar gevolgd hebben. Zij houden dat de enige informatie die zij hebben, gaven zij tijdens hun verschillend persoonlijk onderhoud. Zij waren eerlijk en spontaan in hun verklaringen over dit deel.

Het doel van de smokkelaar was verzoekers de paspoort control aan de Turkije luchthaven in veiligheid door te geven. Als Verzoekers gearresteerd hadden, zou de smokkelaar geen geld hebben gekregen daardoor was het in zijn belang dat alles goed gaat.

Wat betreft de Turkse douanecontroles, hebben verzoekers al gezegd over de manier waarop zijn zij erin geslaagd om ongehinderd te passeren.

Deze grief moet worden verworpen.

C. Wat betreft de ontsnapping van de gevangenis van de heer J.A.

De heer J.A. bevestigt al zijn verklaringen betreffende zijn ontsnapping van de gevangenis van Abi Abeyto.

Hij houdt dat hij van de gunstig voorwaarden van deze dag geprofiteerd heeft, d.w.z. een officieel bezoek op het terrein van de gevangenis, om te ontsnappen. Er was natuurlijk een risico voor zijn leven, maar hij was vermoeid en er niet langer tegen om opgesloten worden. Dus probeerde hij om te ontsnappen en hij heeft geslaagd.

Wat betreft het gebrek van details en de tegenstrijdigheid verklaringen over de ontsnapping van de heer J.A. dat mevrouw A. gedurende haar persoonlijk onderhoud gegeven heeft, legt mevrouw A. uit dat ze hele nerveus en angstig was tijdens haar interview. Uit angst om een fout te maken, besloot ze om "ik weet het niet" te zeggen in plaats van de vraag te beantwoorden. Mevrouw A. weet dat het een fout was om deze houding aan te nemen, maar op dit moment dacht ze niet dat het een probleem zou veroorzaken. Wij zouden graag te herinneren eraan dat mevrouw A. niet genoeg geschoold is. Als gevolg van de bovenstaande opmerkingen, is de verzoekende partij van mening dat de asielinstanties bijzonder flexibel en aanpasbaar moeten zijn met betrekking tot de inhoud van de verklaringen van mevrouw A.. In dit verband moet er worden rekening gehouden met het feit dat mevrouw A. ongeschoold is.

D. Wat betreft het invloed van de vader van de heer J.A. en het gebrek van informaties over de jobs van zijn schoonbroers

Verzoekers denken dat verwerende partij de invloed van de vader van de heer J.A. overschat.

Inderdaad en zoals de heer J.A. tijdens zijn persoonlijk onderhoud uitgelegde heeft, heeft zijn vader een kennis in de regering maar dit betekent niet dat hij veel kennissen in de regering heeft.

Bovendien was zijn vader onbekend door de overheid, daardoor na zijn ontsnapping van de gevangenis, gingen verzoekers onmiddellijk naar zijn huis om te verbergen en om zekerheid te zijn.

Wat betreft de informaties over de jobs van de echtgenoten van de zussen van de heer J.A., houdt deze laatstgenoemde dat hij geen kennis over hen jobs heeft. Bovendien waren zij niet heel dichtbij dus zij hadden nooit de kans om intiem gesprek te hebben over hun leven, hun jobs en zo voor.

Volgens de verzoekende moet deze grief, die te streng is, worden verworpen.

E. Vrees in geval van terugkeer naar hun land van herkomst

Als Eritreeërs, moet de angst van verzoekers worden geanalyseerd met betrekking tot Eritrea.

[citaten uit onder meer de stukken 4-6 bij het verzoekschrift]"

2.2. Bij het verzoekschrift voegen verzoekers de volgende stukken:

"3. EASO report, "Eritrea - National Service, Exit and Return" van September 2019 (beschikbaar op [url]);

4. Amnesty International, « Erythrée 2020 » (beschikbaar op : [url]);

5. Amnesty International, "Jaarlijkse rapport 2017/2018p.1 88 (beschikbaar op: [url]);

6. U.S. Department of State, "Country Reports on Human Rights Practices for 2018 - Eritrea" (beschikbaar op: [url])".

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom verzoekers om internationale bescherming al dan niet beantwoorden aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsebepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoekers nood hebben aan internationale bescherming.

4. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen

gelezen te worden. De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoekers om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van hun verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Zij moeten een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoekers aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoekers samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer de verzoekers bepaalde aspecten van hun verklaringen niet staven met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

5. Verzoekers verklaren niet te kunnen terugkeren naar Eritrea uit vrees voor problemen met de autoriteiten omdat verzoeker ontsnapte uit de gevangenis en ze daarna illegaal het land verlieten. Er kan echter geen geloof worden gehecht aan het asielrelaas van verzoekers, gelet op de volgende vaststellingen:

- Verzoekers verklaringen over de manier waarop hij kon ontsnappen zijn geheel ongeloofwaardig (notities van het persoonlijk onderhoud (hierna: notities) verzoeker 25 mei 2021, p. 10). Het feit dat verzoekster geen idee bleek te hebben van hoe verzoeker uit gevangenschap is ontsnapt (notities verzoekster 25 mei 2021, p. 8-9), tast de waarachtigheid van de feiten verder aan. De argumentatie in het verzoekschrift dat verzoekster *"hele nerveus en angstig"* was tijdens het persoonlijk onderhoud en dat zij uit angst om een fout te maken *"ik weet het niet"* heeft gezegd, vindt geen weerslag in het administratief dossier. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt immers dat verzoekster niet enkel aangaf het niet te weten, maar uitdrukkelijk verklaarde dat zij het bij verzoekers thuiskomst niet vroeg omdat zij geschokt was door zijn aanblik (notities verzoekster 25

mei 2021, p. 8), dat zij het hem sedertdien ook nooit heeft gevraagd (notities verzoekster 25 mei 2021, p. 8-9) en dat verzoeker ook nooit aan haar vertelde hoe hij was ontsnapt (notities verzoekster 25 mei 2021, p. 8-9). Dat een dergelijke gebeurtenis nooit ter sprake zou komen en onderling besproken zou worden, kan er enkel op wijzen dat het niet werkelijk is voorgevallen.

- Het is geenszins aannemelijk dat verzoekers vader hem niet kon helpen tijdens zijn vijf maanden durende gevangenschap (notities verzoeker 25 mei 2021, p. 16), gelet op het profiel dat verzoeker van zijn vader schetst. Uit verzoekers overige verklaringen blijkt immers dat zijn vader een bekende persoon was in het centrum van Asmara (notities verzoeker 25 mei 2021, p. 7), dat zijn vader over dusdanige connecties beschikte dat hij - op een moment dat “*iedereen*” in Eritrea naar het leger werd gestuurd omwille van de grensoorlog met buurland Ethiopië - voor verzoeker een vergunning voor een civiele broodwinning wist te regelen, meer bepaald de uitbating van een transportlijn tussen Godeif en Himberti (notities verzoeker 25 mei 2021, p. 7), en dat zijn vader op het moment dat verzoeker voortvluchtig was als ontsnapte gevangene een regeringsvoertuig met overheidspersoneel als chauffeur en begeleider organiseerde om verzoeker illegaal het land te helpen verlaten (notities verzoeker 25 mei 2021, p. 12-14). Gelet op deze verklaringen kan het verzoekschrift niet worden bijgetreden waar wordt gesteld dat de invloed van verzoekers vader overschat wordt en hij niet “*veel*” kennissen bij de regering had. Overigens gaf verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud een andersluidende uitleg voor het feit dat zijn vader hem tijdens zijn gevangenschap niet kon helpen, namelijk omdat zijn vader niet wist waar verzoeker werd opgesloten. Dit is echter enerzijds niet geloofwaardig binnen het profiel dat verzoeker van zijn vader schetst en anderzijds tegenstrijdig met de verklaringen van verzoekster, daar zij aangaf dat verzoekers vader reeds de dag na de arrestatie zijn contacten zou hebben aangesproken en vernomen zou hebben dat verzoeker werd opgesloten in de gevangenis van Adi Abeyto (notities verzoekster 25 mei 2021, p. 3).
- In het licht van verzoekers verklaringen over de bekendheid en de connecties van zijn vader is het eveneens onaannemelijk dat verzoeker na zijn ontsnapping heeft gekozen om gedurende twee weken onder te duiken bij zijn vader (notities verzoeker 25 mei 2021, p. 11-12), daar het een reëel risico was dat men hem daar ging zoeken. Dat verzoekers vader “*onbekend [was] door de overheid*”, zoals wordt gesteld in het verzoekschrift, kan niet worden verzoend met verzoekers overige (voornoemde) beweringen over het belangrijk profiel van zijn vader.
- Verzoekers vlucht uit Eritrea is geenszins geloofwaardig. Verzoeker verklaarde dat zijn vader een regeringsvoertuig had geregeld, bestuurd door overheidspersoneel, waarmee ze ongehinderd over de Eritrese grens tot in Kesela (Soedan) reden en van daaruit verder tot in de hoofdstad van Soedan, Khartoem (notities verzoeker 25 mei 2021, p. 12-14). Het is uiteraard geheel onaannemelijk dat een gezochte, ontsnapte gevangene aan boord van een regeringsvoertuig mét overheidspersoneel als chauffeur en begeleider, mét een speciaal kentekenbewijs dat hoort bij een Eritrees regeringsvoertuig, zou worden vervoerd tot buiten de landsgrenzen, zonder enige identiteitscontrole, en met hetzelfde regeringsvoertuig zou worden overgebracht naar de hoofdstad van buurland Soedan, Khartoem, zonder onderweg door de Soedanese overheid benaderd te worden. Het is hoe dan ook een erg opzichtige manier om de grens over te steken en zich als illegale migrant te verplaatsen door Soedan. De stellingen in het verzoekschrift dat “*zijn lek met zijn familie*” door zijn vader georganiseerd werd, dat verzoekers “*de orden en de regels van de driver*” volgden tijdens de vlucht en dat ze geen vragen stelden omdat de “*driver*” door verzoekers vader werd aanbevolen, kan deze ongeloofwaardige gang van zaken niet verklaren.
- Ook de verklaringen van verzoekers over hun verdere reisweg zijn niet aannemelijk. Verzoekers verklaarden met het vliegtuig van Khartoum naar Istanbul te zijn gereisd, met de hulp van een smokkelaar en valse paspoorten. Verzoeker kon echter niet aangeven met welke luchtvaartmaatschappij ze reisden, van welk land de aangeleverde paspoorten waren of welke naam op het paspoort stond (notities verzoeker 25 mei 2021, p. 14-15, 20). Verzoekster bleek niet in staat om aan te geven van welk land haar paspoort was, onder welke naam zij reisde of welke kleur de cover van haar paspoort had (notities verzoekster 25 mei 2021, p. 6). Verder hadden verzoekers geen afspraken gemaakt met de smokkelaar over wat ze dienden te zeggen of doen of laten, indien er vragen zouden worden gesteld door een grensbeambte, en wisten ze amper iets over de smokkelaar die hen tot in Istanbul begeleidde (notities verzoeker 25 mei 2021, p. 14-15; notities verzoekster 25 mei 2021, p. 6-7). Indien, zoals in het verzoekschrift wordt gesteld, het doel van de smokkelaar was om verzoekers probleemloos de grens met Turkije te laten oversteken omdat de smokkelaar anders geen geld zou hebben en het dus in zijn belang was dat alles goed

ging, kan logischerwijze worden verwacht dat verzoekers goed werden voorbereid door de smokkelaar, gelet op de risico's op ernstige sancties die een smokkelaar riskeert. Een dergelijke reis met smokkelaar is immers een precarie onderneming en het is dan ook niet aannemelijk dat verzoekers hierover zo onwetend zijn en zelfs beweren dat er geen afspraken werden gemaakt. Van een asielzoeker die reist met een vals paspoort kan verder nog worden verwacht dat hij essentiële informatie betreffende dit paspoort, zoals de naam, geboortedatum, geboorteplaats, verkregen visa, het land en het doel waarvoor de visa werden verkregen, kan meedelen, gelet op de kans die hij loopt om bij een controle aangehouden en ondervraagd te worden omtrent zijn identiteit en zijn reisdoel.

- Ten slotte wordt nog opgemerkt dat verzoeker beweerde dat de echtgenoten van zijn zussen voor de regering werken, maar hierover enerzijds tegenstrijdige verklaringen aflegt en anderzijds onwetend blijkt over wat hun job voor de overheid eigenlijk is (notities verzoeker 25 mei 2021, p. 15-16). Uit verzoekers overige verklaringen, onder meer met betrekking tot zijn vader, blijkt nochtans dat hij maar al te goed op de hoogte is van het belang van contacten bij de overheid. Dat verzoeker tot op heden geen verdere duiding kan verschaffen over de werkzaamheden van zijn schoonbroers bij de regering wijst dan ook op een gebrek aan interesse (of gebrek aan de op hem rustende samenwerkingsplicht) en doet afbreuk aan de ernst van zijn vrees voor vervolging. De uitleg in het verzoekschrift, met name dat verzoekers schoonbroers *"niet heel dichtbij [waren] dus zij hadden nooit de kans om intiem gesprek te hebben over hun leven, hun jobs en zo voor"* kan de nalatige handelingen van verzoekers niet verschonen. Dergelijke informatie is immers ook van belang om de risico's en beschermingsmogelijkheden bij een eventuele terugkeer in te schatten.

6. Gelet op wat voorafgaat wordt er geen geloof gehecht aan het relaas van verzoekers inzake hun voorgehouden illegaal vertrek uit Eritrea. Dat verzoekers nalaten de waarachtige wijze van vertrek aan te geven, doet reeds vermoeden dat ze meenden dat hun ware relaas, levens- en vertrekomstandigheden geen aanleiding zouden geven tot internationale bescherming. Er kan op basis van hun verklaringen enkel worden afgeleid dat verzoekers in werkelijkheid het land niet op een illegale wijze verlaten hebben. Verzoekers zijn bijgevolg legaal uit Eritrea vertrokken, zijnde met de toestemming en een *exit visum* van de Eritrese autoriteiten (*"Eritrea: National service, exit, and return Country of Origin Information Report"* van september 2019, p. 43-45).

7. Verzoekers' verwijzing naar informatie over mensenrechtenschendingen in Eritrea, naar de omstandigheden van de militaire dienstplicht in Eritrea en naar problemen voor mensen die Eritrea en/of de legerdienst daar ontvluchten (stukken 3-6 bij het verzoekschrift) zijn niet dienstig. Een verwijzing naar algemene rapporten over en/of de algemene situatie in het land van herkomst volstaat niet om aan te tonen dat verzoekers in hun land van herkomst werkelijk worden bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hier, gelet op wat voorafgaat, in gebreke. Zoals hierboven is komen vast te staan, zijn verzoekers Eritrea niet illegaal uitgereisd, wat alleen maar kan betekenen dat verzoekers zijn vrijgesteld van de dienstplicht én bij vertrek niet in de negatieve aandacht van deze autoriteiten stonden.

8. De Raad stelt vast dat verzoekers geen concrete elementen aanbrengen die de voorstaande pertinente motieven kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hen uiteengezette vluchtrelaas. Het komt aan verzoekers toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar ze evenwel geheel in gebreke blijven. Verzoekers komen immers in wezen voor het overige niet verder dan het louter verwijzen naar en volharden in hun eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen. Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer worden geacht. Verzoekers slagen er aldus niet in de hoger aangehaalde motieven te ontcrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

9. De Raad stelt verder vast dat verzoekers in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voeren tegen de motieven van de bestreden beslissingen met betrekking tot de door hen in de loop van de administratieve procedure overige neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hen voorgehouden nood aan internationale bescherming.

10. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kunnen verzoekers het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

Bijgevolg kan in hoofde van verzoekers geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

11. Verzoekers beroepen zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit hun verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat verzoekers voldoen aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Verzoekers voeren tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat ze in geval van een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zouden lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

Verzoekers tonen gelet op het voormelde niet aan dat in hun hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat ze bij een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig november tweeduizend eenentwintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS